

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3128/2021. (IV. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Nyíregyházi Törvényszék 3.Bpk.38/2019/21. számú végzése és a Debreceni Ítélőtábla Bpkf.I.393/2019/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó saját ügyében személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 1.1. Az indítványozó összesen tizenöt, végrehajtandó szabadságvesztés büntetést tartalmazó jogerős ítéletének (a továbbiakban: alapítélet) az összbüntetésbe foglalására tett indítványt. A Nyíregyházi Törvényszék 3.Bpk.38/2019/21. számú végzésével az indítványozó indítványát elutasította, indokolásának lényege szerint a szóban forgó alapítételek közül tizenhárom esetében már korábban megtörtént az összbüntetésbe foglalás, valamint az alapítételek nem mindegyike áll egymással kvázi halmazati viszonyban, így tehát az alapítételek összbüntetésbe foglalására a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 93. § (1) bekezdésében foglalt feltétel hiányában és a (4) bekezdés a) pontjában írt tilalom folytán nem volt lehetőség.
- [3] A Nyíregyházi Törvényszék végzésében azt is megállapította, hogy az alapítételek közül kettő vonatkozásában korábban összbüntetésbe foglalásra nem került sor, így ezek esetében vizsgálható ennek a lehetősége, de az eljárás lefolytatására a Budai Központi Kerületi Bíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, ezért határozott a szükséges iratoknak az említett bíróság részére történő – a végzés jogerőre emelkedését követő – megküldéséről.
- [4] 1.2. Az elsőfokú végzés ellen az indítványozó és védője is fellebbezést jelentett be, amelyben – egyebek mellett – azt is kifogásolták, hogy az összbüntetésbe foglalás feltételeit az eljáró bíróságok a Btk. és nem a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) rendelkezései alapján vizsgálták, így aránytalanul súlyos büntetést kell kiállnia. A fellebbezések folytán eljáró Debreceni Ítélőtábla a Bpkf.I.393/2019/6. számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú végzést. A másodfokú bíróság indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen döntött a Btk. alkalmazása mellett, és helyesen alkalmazta az összbüntetésbe foglalás feltételeit, így tehát törvényesen utasította el az indítványozó indítványát.
- [5] 2. Az indítványozó a fentieket követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz az említett bírósági döntésekkel szemben. Panaszában és annak – az Alkotmánybíróság főtítkárának hiánypótlási felhívására történt – kiegészítésében előadta, hogy sérültek az Alaptörvényben biztosított jogai, mert az összbüntetési eljárás során eljáró bíróságok nem a régi Btk., hanem a szigorúbb szabályokat tartalmazó Btk. rendelkezéseit vették alapul, amelyekről azonban az Alkotmánybíróság korábban „kimondta, hogy alaptörvény-ellenesek”. Az eljáró bíróságok ezen kívül figyelmen kívül hagyták a Btk. 94. §-ának azon rendelkezését, amelynek értelmében az összbüntetést úgy kell megállapítani, mintha halmazati büntetést szabnának ki. Mindezekre figyelemmel kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az említett bírósági döntések alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.
- [6] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.

- [7] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.
- [8] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. értelmében alkotmányjogi panasz esetén az indítvány akkor tekinthető határozottnak, ha az – egyebek mellett – egyértelműen megjelöli azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdése a) pont]; egyértelműen megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdése d) pont]; egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdése b) pont].
- [9] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány egyáltalán nem tartalmazza azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza, ezen kívül egyetlen olyan alaptörvényi rendelkezést sem jelöl meg, amelynek a sérelmét állítaná az alapügyben, illetve egyáltalán nem tér ki az Alaptörvényben biztosított jog(ok) sérelmének a lényegére sem.
- [10] 4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasa nem teljesítette az Abtv. 52. § (1b) bekezdése a), b) és d) pontjaiban meghatározott befogadhatósági feltételeket. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2021. március 9.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1623/2019.

• • •